

KÖŞE BUCAK İSTANBUL KARAKÖY

İstanbul, tarih boyunca, yetmiş iki buçuk milletin içtima ettiği, farklı farklı kültür ve dinlerin kaynaştığı zengin bir meşhergâh olagelmıştır. Bu güzide ve nadide şehir Bizans ve Osmanlı medeniyetlerinin aynası olmuş ve kozmopolit özelliğini yirminci yüzyılın yarısına kadar sürdürmüştür.

“Galat-ı meşhur lügat-ı fasihten evladır” sözünü doğrularcasına yıllardan beri yanlış bir tanımlama ile Bezm-i Âlem Valide Sultan’a atfedilen köprü; adeta Müslim ve gayrimüslim unsurları birleştiren bir yapı ve “Fatih-Harbiye” arasında tesis edilen bir hatt-ı muvasala oldu, ama Batılılaşma vetiresinde kapanacağı yerde makas açıldıkça açıldı. İstanbul’un merkezi Fatih, Aksaray, Fındıkzade, Cerrahpaşa mütevazı ve orta halli ya da fakir Müslüman Türklerin yoğunlaştığı alanlar olurken Karaköy, Beyoğlu, Beşiktaş, Ortaköy ise gayrimüslim unsurların ve sonraları “Beyaz Türklerin” yaşadığı lüks mekânlar haline geldi. Bu farklı zümreler ve zıtlıklar ise Osmanlı siyasasında bir Pax-Ottomana’yı, yani Osmanlı Barışı’nı tesis etmişti oysaki. Kültürel alış veriş öylesine rafine hale gelmişti ki “İstanbul beyefendiliği ya da hanımefendiliği” umumi olgusunu meydana getirmişti. Bununla beraber, zengin ve çeşitliliği bol olan bir mimariyi bize miras bıraktı.

HEKVA olarak, bahsi geçen zengin ve farklı bir mirasın peşinde “Levanten” Beyoğlu berzahına doğru yürüyeceğiz, önceliğimiz **KARAKÖY...**

GEZİ ROTASI

Galata Köprüsü, Yeraltı Cami-Karantina Binası, Kemankeş Camisi,-Mektebi-Reisülküttab İsmail Efendi Çeşmesi, Karaköy Palas ve Karaköy Meydanı, Minerva Hanı-Ömer Abid Han-Karaköy Hanları, Tünel- Alefte Hatun Çeşmesi, Cammando Evi Kalıntıları ve Merdiveni, Eski Osmanlı Bankası Binası-Salt Galata, Ceneviz Mahkeme Binası, Arap Camisi, Saliha Sultan Sebili, Sokullu Mehmed Paşa Camisi